

meget som muligt, hvor den kan faa det. Tager de kun 10 Kr. i København, men 11½ i London, er det ikke af Velvillie overfor os, men kun fordi de ikke kunne faa mere, og det kan ligge i de Forhold, som jeg nævnede, og som Ministeren erkender eksistere, som at Petroleum maa konkurrere med elektrisk Lys, altsaa med Damp eller Kul, der bruges baade til Belysning og Drivkraft eller i specielle Konkurrenceforhold med andre Selskaber. Foreløbig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at vi i København have billigere Petroleum, end jeg tror, man kan sige i Almindelighed i Verden. Det vilde vise sig, hvis man, hvad jeg ikke skal indlade mig paa for ikke at forlænge Tiden, vilde gaa Tallene igennem fra de øvrige Havne, at Priserne alle Vegne ere som i London; de variere mellem 11 Kr. 30 Øre, 11 Kr. 50 Øre til 11 Kr. 70 Øre, omtrent som i London. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man kan regne den Pris som det egentlige, om jeg maa bruge det Udtryk, Verdensniveau. Hvad jeg særlig vil henlede Opmærksomheden paa, er, at Prisen i Hamborg er 13 Kr. 33 Øre. Det lyder altsaa, som om Petroleum er dyrere i Hamborg end her, og det er den ogsaa for Forbrugerne; men den højtærede Minister oplyste, hvad formodentlig er rigtigt, at Petroleumstolden i Hamborg er 5 Kr. 33 Øre, og den Told kan vedkommende Selskab ikke blive fri for at betale; men saa kommer det interessante frem: Hvad faar da Petroleumsselskabet for sin Petroleum? Ja, det er et simpelt Regnestykke; det faar 13 Kr. 33 Øre af Forbrugerne og maa betale 5 Kr. 33 Øre i Told; altsaa faar det selv 8 Kr. For den Petroleum, som vi maa betale 10 Kr. for i København, hvor vi ingen Told have, og som betales med 11½ Kr. i London, hvor der heller ingen Told er, nøjes Petroleumsselskabet med 8 Kr. i Hamborg. Hvor kan det være? Er det, fordi Petroleumsselskabet vil gøre vel mod Tyskerne? Nej, sikkert ikke; Sagen er aabenbart den, at Konkurrenceforholdene ere saadanne, at de ikke kunne faa mere end 13 Kr. 33 Øre der, med andre Ord, de maa betale en Del af Tolden selv, det er Toldens Skyld, at de maa nøjes med 8 Kr. i Hamborg, de maa der betale 3 Kr. 50 Øre af den tyske Told, og Forbrugerne slippe med at betale de resterende 1 Kr. 83 Øre. Det Forhold, som der er til Stede i Hamborg, illustrerer, forekommer det mig, paa en ret klar og egentlig ganske haandfast Maade det, som man er saa tilbøjelig til at benægte, men som man egentlig godt ved overalt, at man gennem Tolden kan beskattede Udlandet. Det gør man her, som man ser. Netop fordi man har Petroleumstold i Tyskland, tvinger man Trusten til at sælge for 8 Kr. — ellers

faar den ikke sin Petroleum solgt — og selv overtage største Delen af Tolden. Vi komme til at betale 10 Kr., thi der er ikke nogen Told at lægge til, og i London, hvor der heller ingen Told er at lægge til, maa de betale 11½ Kr. Det, jeg vil understrege her, er, at Tolden i Hamborg virkelig tvinger Selskabet til at afgive saa meget af Fortjenesten paa Varen, at det selv kommer til at betale den største Del af den Petroleumstold, som Tyskland har lagt paa. Jeg skal ikke her drage de matematiske nøjagtige Konklusioner deraf, men jeg skal nøjes med at sige, at jeg tror ikke, det kan nægtes, at det kaster et Strejflys over Spørgsmaalet om det heldige eller hensigtsmæssige i Afskaffelsen af Petroleumstolden i København. Naar vi se Sagen i Belysning af Hamborgs Eksempel, synes der at være en ikke ringe Sandsynlighed for, at vi heller ikke vilde være komne til at betale Tolden, selv om vi havde lagt 4 Kr. paa Kilo, vi vilde lige saa lidt være komne til at betale det hele, som Tyskerne betale alle de 5 Kr. 33 Øre, der er lagte paa; hvor meget vi vilde være slupne for, ved jeg ikke. Men det forekommer mig, at Eksemplet sikkert viser, at ligesom Afskaffelsen af Tolden vilde være en daarlig Spekulation i Tyskland, hvor man da ikke vilde faa Petroleum for 8 Kr., men maatte give mere for den, saaledes har det ogsaa været en daarlig Spekulation for os at afskaffe den Told.

Det interessanteste Afsnit af Ministerens Tale var imidlertid det, jeg nu kommer til, nemlig hvor han kom ind paa Emnet: Toldlovens Virkninger. Lad mig dog der allerførst sige, at naar den højtærede Minister under Toldlovens Virkninger med Tilfredsstillelse omtalte Margarinefabrikationen og Skibsbyggerierne og nævnede deres Tilfredshed som Vidnesbyrd om, hvor god Toldlovreformen var, da er det fuldstændig irrelevant. Sagen er den, at det gælder begge disse Industrier, at dem er der ikke taget Told fra, de have tværtimod faaet noget lagt til. De stod nemlig saaledes under den gamle Lov, at de havde Told at betale af deres Raastoffer, og de havde ikke en tilsvarende Beskyttelse paa deres færdige Produkter; de stod med en Minusbeskyttelse, og denne har man frataget dem og bragt dem op til Ligestilling med Udlandet; det er altsaa for deres Vedkommende et Skridt i protektionistisk Retning, selv om det kun har ført til Ligestilling. Men dette er et Skridt, som vi, der kalde os Beskyttelsesmænd, have anmodet om gentagne Gange, det er noget, som ingen af os har kunnet falde paa at bebrejde Toldloven, at den